

הורונו

סרטים

הגאון בתפקיד הגאון

נווד וגאון (חן, תל-אביב; בריטניה) הוא עיבוד קולנועי של רומאן, פרי עטו של ה' סופר הבריטי הישיש ג'ויס קארי (73), ש' נקרא במקורו 'פי הטוס'. את הסיפור עיבד לתסריט אלק גינס, שתפר את התפקיד ה' מרכזי לפי מידות עצמו. אם קיים אדם ה' מעריך את כישרונו ויכולתו של אלק גינס — הרי זה גינס עצמו.

השחקן לא הסתפק בכך שכתב לעצמו תפקיד. הוא יצר דמות אשר ניכר, כי הוא אוהב אותה; וכשהוא חי בעורה, ברור שאין זה אלא אלק גינס עצמו, סוכן הפירסומת ש' הפך לאחד מגדולי שחקני הבמה והקולנוע הבריטי — כפי שחפץ היה להיות.

קיר גדול וצביטות. גיבור העלילה היא דמות אוניברסאלית: אמן יוצר — ב' מיקרה זה צייר — המקובל על סביבתו כמסורף. בעוד שציוריו נמכרים בסכומים שהיו עשויים להפכו לעשיר מופלג, חי הוא עצמו חיי-עוני, בסמינה בלוייה על חוף ה' תמוה, כשבגדיו נושאים עליהם עדיין את זכרונות הארוחות שאכל בימי נעוריו.

לכסף אין ערך בעיניו, אלא שעה שהוא צריך לרכוש בו חומרי-ציור; דרישות ה'

ה' לולא התאהב בבתו של מורד (אלזה מארטינלי) הרוצה לרשת את מקומו של המלך. מה הוא לא עושה בשבילה? צריך לחסל גידור פרשים המסתער עליה? הוא יעשה זאת. יש צורך לחלצה ממבצר? הוא מטפס בעזרת סכינים אל חומה תלולה בגובה מאה מטר — ופשוט גונב אותה. הוא מציל את המלך ממחמת, מפיל את הרש' עים בפה, עושה שלום בממלכה — ובעבור כל זאת הוא מקבל את העונש הגרוע ביותר — את אלזה מארטינלי.

הפסקות ארוכות בין הרוגים. ה' סרט ארוך יתר-על-המידה, ומגושם. סצינות קרבות-הסיף שבו מזכירות, אומנם, את מנקרי בית-המטבחיים לפני השחיטה, אבל ההפסקות במהלך הקרב, בין הרוג ל' הרוג ארוכות מדי. ז'אן מארה מפגין את כוח אחוריו בהצליחו להתיישב על גב סוס בקפיצה מראש מיגדל; אולם זה הדבר ה' יחיד שיש לו.

הסרט לא היה שווה את הצולווידי עליו הודפס, לולא היה לקפיטן מארה, סאנצ'ו פאנסה בדמות בורוביל. בורוביל, הקרוח ובעל החוסם המעוקם, לועג כל הזמן לשחק' גינס ולעלילה בה הוא חייב להשתרבב. הוא עושה מסרטה-ההרפתקאות סאטירה עליו, זה, מכניס עליצות גם בסצינות-הרצח המ' חלחלות ביותר.

בורוביל הוא הדבר היחיד שכדאי לראות

אלק גינס ב'נווד וגאון'
בסירה על חוף התחום

בסרט זה. מי שחובב גלויית-נוף ומעשי אקרובטיקה וליצנות של קירקס, יתכן ו' יוכל, אף הוא, למצות מעט הנאה מביצועים אלה.

תדריך

ואלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ אשר העולם הזה ממליץ לראותם:

● **עד כלות הנשימה**. (מקסיס) — תל-אביב) סרט-בשרה לסיגנון קולנועי חדש. סיפור אכסיסנציאלי המשתמש בדרמה-הבעה ההורסות כל מסורת וכל מוסכמה. ז'אן פול בלמנדו רוצה, גונב ומחזר אחרי גיין סיברג, בסרטו של ז'אן-ליק גודארי. שם שצריך לזכרה, להבא.

● **פוליאנה** (הוד — תל-אביב) היילי מילס משחקת את מישקיה-אשר ומרפאה עיירה שלמה באגדה פיוטית וצוירית. גיין זימן.

● **החיים בתקווה** (בן-יהודה) — תל-אביב) סטודנטית צרפתית לולדת לסטר דנט כושי בסרט אנטי-גזעני גדול הטוטסים קולנועיים לשמם.

● **הדירה** (סטודיו — ירושלים) פקיד עולה בדרגה, נזכרת דירתו העומדת לרשות ואפיו-הבוסים. ג'ק למון ושיירלי מקלין ביצירה צ'אפלינית של בילי וילדר.

● **זעקת הפרברים** (מוגרי) — תל-אביב) סרט סוציאלי המנסה להוכיח שלא כל בני הפרברים חייבים ליהפך לפושעים. ברל איבס, גיימס דאריין.

● **רק בימי חול** (מאי — חיפה) גלורייפיקאציה של הזנות כאמצעי להשגת ה' אושר, בסרט יוני של ז'ול דאכין. מלינה מרקורי.

● **תמימים ופראים** (ארמון) — חיפה) חיי-המין ועוד נימוסים של אסקימוסי הקוטב, בסרט-ההרפתקאות מאלף. אנטוני קוויין.

אהבה שלו מצמצמות בצביטה בעכוזי נשים טעונות שומן; הדבר היחיד שהוא מחפש כל חייו הוא — קיר גדול יותר, עליו יוכל למרוח את צבעיו, שלעולם אינם מתקבלים כפי שראה אותם בעיני רוחו.

זוהי דמות טראגיקומית, תמימה כילד ושופעת הברקות כליצן-קירקס. גם שעה ש' יורדים לסוד מהותה, אין לדעת אם היא התי' גלמות של סירוף דעת או גאונות.

כמה אנשים מסוגו מסתובבים בחוצות כל עיר? כמה גאונים-בכוח יושבים בין כותלי בתי-הסוהר או בתי-התחזיון? אלה האנשים הנזרקים אל שולי החברה ובאותה שעה מק' גינס לה את תרבותה.

גינס, המזכיר מאוד בסרט זה את ז'אן גאבין, בהקבצו העליו שלו, מציב בסרט עליו וחמים זה אנדרטה של כבוד לאותם גאונים-מטורפים, המשמשים כפילפל המחייה את טעמה התפל של החברה האנושית ה' אפורה.

שני המוסקטרים

הקפיטן (תמר — תל-אביב; צרפת) מח' זיר את צופי-הקולנוע אחרנית אל התקר' פה העלילה של סרטי קפיטן בלאז, שלוי' שת המוסקטארים ולרוזן מהונסה כריסטו; סרטים שאינם אלא מוזיאונים להמון חרבות ואקדוחים ישנים, קורקסים לפרשים נועזים ועלילות-אהבה ברמה של רומאנים למשר' חות.

כמו תמיד, מוגשת סוכריה זו על מקל של היסטוריה: 1661. צרפת. לואי ה-13 הוא ילד חסר-בינה שזה עתה מתחיל למומו נערות בעת ריקוד המינואט. אמו שוכבת עם ראש הממשלה, היא רוצה להמית את בנה. ראש הממשלה — את כל השאר.

אבל תמיד, נוצר קרע במטחה-המוזימות של הרשעים ההיסטוריים. הפעם שכתו ש' בצרפת קיים עוד אציל בשם אביר. את קפטאנג (ו'אן מארה), שהיה יושב במגור'

תשבץ העולם הזה 1227

יהודה אלמליח, תושב ירושלים, חיבר תשבץ זה כאות מחאה על כי התשבץ הקודם היה קל מדי, כהופעת בכורה בפני קוראי 'העולם הזה' ובעיקר — למען הקדישו לבחורה אחת מנתניה, ש- היא קוראת מושבעת של 'העולם הזה', ומתעניינת בתשבצים.

9	8	7		6	5	4		3		2	1	
		14			13		12	11			10	
		19		18	17		16		15			
			24		23	22				21	20	
		28		27			26			25		
		33			32			31	30		29	
			38			37			36		35	34
		43	42			41			40		39	
				46			45		44			
		47						50		49	48	
					52	51						
						57		56	55	54		53
												59
						60						

מאוזן: (1) פוחז.

(4) שם של הנוצ-

רים שערכו מסע ל-

כיבוש ירושלים. (10)

תואר הולנדי. (11)

בן נוח. (13) פה של

חית טרף. (14) דרגה

בצה"ל. (15) כינוי

לתושב ארה"ב. (17)

על כל בית. (19) כלי

למים. (20) נחמה,

מושך לב. (22) התי-

גברות התנועה. (25)

מטבע צרפתי. (26)

גחלת. (27) משקה

קר. (30) לסיר. (32)

בגימטריה. (33)

שניים. (34) מילת-

צער. (36) אדון. (37)

כלי המגן בפני לכו-

לוך. (39) נצח ישר-

אל לא ישקר. (41) אשתו של אלקנה. (42)

חן. (44) מבטי ישראל. (46) חלק מורם של

פני האדמה. (48) אוניברסיטה ידועה. (50)

מילת גוף. (51) במתינות, לאט, במוסיקה.

(53) ניב, בתלשוין. (55) אחד עשרה. (57)

מילת זרנו. (58) דורון. (59) אחת מיצירות

שקספיר. (60) אדם המשמע קולות בשנתו.

מאוזן: (1) פסל צרפתי ידוע. (2) מטבע

יפאני. (3) תלון קטן. (5) בן לחייה לכל גוף.

(6) בור. (7) מעשה פלא. (8) חלק הרגל. (9)

פילוסוף יהודי גדול. (12) קדומת-שם סקר'

סית. (15) תנובת האדמה. (16) חברה לסיר-

משחק האשקוקי.